

Merlien Welzijn: 'De blauwe boom' Uitgeverij Boekscout Soest, 2010 ISBN 9789460897849 (Syndroom van Down/PO/1) Zie ook www.boekscout.nl

Soort boek/ziekte/stijl: Autobiografisch verhaal van Merlien Welzijn, een vrouw van Surinaamse afkomst die in Nederland is opgegroeid. Ze beschrijft haar leven vanaf haar bewogen jeugd, tot aan het moment dat ze met haar man twee kinderen opvoedt waarvan er een, haar dochtertje het syndroom van Down heeft. Een indrukwekkend verhaal.

Over de schrijfster: Merlien Welzijn (1973) groeide grotendeels op bij haar vader, nadat haar moeder hen in de steek had gelaten. Zij deed het VWO , studeerde Engelse taalwetenschappen, kreeg een baan bij KPN- Telecom en is momenteel programmamanager fusie bij Comwonen te Rotterdam. Merlien woont samen met Mario met wie zij twee kinderen heeft, dochter Zariene en zoon Romani.

Korte beschrijving: Merlien Welzijn woonde als kind aanvankelijk met andere broers en zussen bij haar moeder die haar vader de deur had gewezen. Haar moeder had haar leven echter niet op orde en al snel belandden de kinderen in een tehuis. Merliens vader, die onvoorwaardelijk van zijn kinderen hield en houdt, haalde hen daaruit, en neemt de zorg over. Merlien groeide verder op bij een mooie, geliefde vader die weinig geld, maar veel liefde te geven had. Merlien was een slim kind, maar wilde dat dat niet teveel opviel. Ze deed het VWO, ging studeren en kreeg een baan bij KPN. Merlien beschrijft hoe bewogen die tijd was, hoe ze zich los moest maken van een verslaafde broer en een niet echt aanwezige moeder. Na enige tijd leerde zij Mario, de liefde van haar leven kennen met wie zij twee kinderen heeft gekregen. Zariene werd geboren met een hartafwijking en het Syndroom van Down en vraagt extra aandacht. Ze moest als baby meteen al geopereerd worden. Merlien beschrijft hoe ze dat hebben ervaren. Maar ook welke zorgen ze over Romani heeft die bovengemiddeld intelligent is. Ze licht toe waar ze mee geworsteld heeft en hoe ze haar kinderen opvoedt.

Wat viel op: Hoe makkelijk Merlien Welzijn haar kinderen accepteert zoals ze zijn. De artsen en verloskundige die hen te woord staan, komen met een 'standaard slecht nieuws gesprek' niet weg bij de geboorte van haar dochtertje. Weer een voorbeeld dat categoriseren niet werkt, klakkeloos wordt toegepast, terwijl het slechts mag dienen als hulpmiddel.

Citaten: Pag.7: 'Mijn moeder besloot, toen ik ongeveer 6 jaar oud was, dat ze niet meer voor ons wilde zorgen. Ze had de relatie met mijn vader al eerder verbroken. Mijn vader mocht ons niet zien en wij mochten hem niet zien. (...) Mijn broer en ik en mijn twee zusjes, die 3,5 jaar jonger zijn dan ik, belandden uiteindelijk in een kindertehuis. Toen mijn vader daar achter kwam heeft hij ons bezocht en wilde hij ons meenemen.'

Pag. 80: 'Toen snapte ik het pas. Zij vond het slecht nieuws dat onze dochter geboren is met het Downsyndroom. Ze ging ervan uit dat wij dat ook erg vonden. Wie dacht ze wel dat ze was. Ik ben daar zo ontiegelijk boos over. Nog steeds.'

Pag. 86: 'Wat we ook weten is dat zorgprofessionals bijna van nature de regie over je leven willen overnemen. Ze kunnen zich volgens mij niet voorstellen dat je graag zelf aan het stuur staat. Je moet immers zo van slag zijn door je "slechte nieuws" dat je simpelweg niet in staat bent om zelf de regie te nemen.'

Pag. 89: 'Zariene lag net na een heftige operatie en een dagje intensive care op de

afdeling.(...) Er werd aan ons gevraagd of de studenten Zariene mochten bekijken en onderzoeken. Daar stemden wij niet in mee: "U moet zich wel realiseren dat u hier in een academisch ziekenhuis ligt! We verwachten van u dat u meewerkt aan dit soort onderzoeken", klonk de lezing van de dame in spijkerbroek.

"Mevrouw, ik heb geen idee wie u bent, want u heeft zich niet aan ons voorgesteld. Maar, het doet er niet toe. Uw belang is kennelijk om een groep studenten interessante casussen voor te leggen. Ons belang is om toe te zien op de momenten van rust voor onze dochter. Dat heeft zij nodig en dat hebben wij nodig."

Recensie: <http://www.schrijverspunt.nl/boeken-overzicht/auto-biografisch/deblauwe-boom.html> © Jenniek van Benthem / Schrijverspunt: (...) "De Blauwe Boom" geeft een prachtig, ontroerend verhaal weer. Het is prettig om te lezen, en het is duidelijk en helder geschreven. Het verhaal heeft me weten te boeien, ik had er moeite mee om het weg te leggen voordat ik het uit had. (...)'